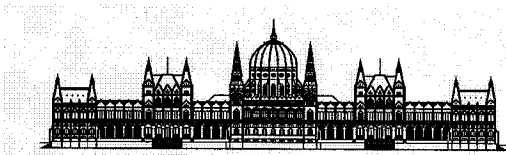


Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/18920.

Érkezett: 2005 DEC 19.



országgyűlési képviselő

**Dr. Szili Katalinnak
az Országgyűlés elnökének**

Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§-a szerinti jogomnál fogva kérdést kívánok intézni

**Dr. Petrétei József igazságügyi miniszterhez
„Hogyan érvényesül a jogállamiság a gyakorlatban?”**

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy több, mint 12 éve húzódó felszámolási eljárás és az azzal kapcsolatos 9 éves kifogásolás tengeri kígyójának általános tanulságai kapcsán kérem szíves állásfoglalását a jogbiztonságot kérdésessé tevő helyzet kapcsán.

Az ügy, amelynek alapján kérdéseimet fel kívánom tenni, a következőkben foglalható össze.

A vitatott tulajdon tárgya a váli „Vajda János” MgTsz „f.a.” tagjai kárpótlási árverésből visszamaradt termőföld iránti igénye. 133 szövetkezeti tag részarány-tulajdonosként kifogásolta meg a REORG RT felszámolónál a termőföldjük felszámolói vagyona vonását. A felszámoló ezt elbírálásra beterveztette a Fejér megyei Bírósághoz, amely pedig 3.Fpk.70.018/1993/37/XII.sz. végzésével a kifogást elutasította azzal az indokolással, hogy a részarány-tulajdonosok nem jogosultak kifogás előterjesztésére, így azt érdemben nem is vizsgálta. Ennek megfellebbezése után a Legfelsőbb Bíróság a Fejér megyei Bíróság előbbiek szerinti végzését hatályon kívül helyezte és megállapította azt, hogy a nevezett gazdák hitelezőnek minősültek, tehát jogosultak a kifogás előterjesztésére, utasította a Fejér megyei Bíróságot annak érdemi elbírálására.

Ennek következtében a 3.Kif.Fpk.70.018/1993/39/XXIV. sz. végzésével a Fejér megyei Bíróság helyt adott a kifogásnak és elrendelte, hogy a felszámoló az adós vagyonából hagyja ki a termőföldet, a részarány-tulajdonosok részére készítse el a tulajdonjoguk ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéshez szükséges okiratokat és azokat küldje meg az illetékes földhivatalnak.

Ezen végzés ellen viszont a felszámoló élt fellebbezéssel, amelynek alapján a Fővárosi Ítéletábrla az I. fokú végzést hatályon kívül helyezte és a Fejér megyei Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, amely a 3.Fpk.h.07-04-000023/7. sz. végzésével a kifogást elutasította.

A gazdák ismét fellebbeztek, de sikertelenül, mert a Fővárosi Ítéltábla az I. fokú végzést helyben hagyta. Ezt követte a hitelezők Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott felülvizsgálati kérelme.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálatot megengedte, s az jelenleg **Gfv.E.30.273/2005.**számon folyamatban van.

Vagyis az ügyben az eljáró bíróságok hivatkozása a felszámolói vagyonba tartozónak tételezi a szóban forgó termőföldet, melyre vonatkozólag pedig az a csődtörvényi rendelkezés érvényes, amely szerint nem tartozik a felszámolói vagyonba az a termőföld, amelyről külön jogszabály rendelkezik.

A „Vajda János” MgTsz „f.a.” ellen ugyanis 1993. február 5-én indult el a felszámolási eljárás. Azt megelőzően még 1992. április 3-án döntött úgy a szövetkezeti közgyűlés, hogy a kárpótlási árverésből visszamaradt termőföldet a szövetkezeti üzletrészek arányában kell a szövetkezet tagjai tulajdonába adni. A Fejér megyei Bíróság elrendelte a szövetkezet felszámolását; az erről rendelkező végzés 1993. szeptember 2-án jelent meg a cégközlönyben.

Az eljárásra tehát a Cstv. 1993. szeptember 2-a előtt hatályos előírásai illenek, amelynek 4.§./3/ c. pontja értelmében nem tartozik a felszámolási vagyon körébe az a termőföld és erdő vagyonrész, amelyről külön jogszabály másként rendelkezik, ez a külön jogszabály az 1991. évi XXV. tv. (kárpótlási tv.), illetőleg az 1992. évi II. tv. (Ámt. a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. tv. alkalmazására).

1993. szeptember 2-án lépett hatályba a Cstv. módosítása, amely többek között arról rendelkezett, hogy az előbbi hivatkozott jogszabályi előírással ellentétben a felszámolói vagyonba tartozik a kárpótlási árverésből visszamaradt földterület, ha ennek tagok és alkalmazottak tulajdonba adásáról a szövetkezet közgyűlése az eljárás kezdő időpontjáig határozott és a tulajdonjog bejegyzésére alkalmas okiratokat elkészítették. Ez a törvénymódosítás azonban maga is ellenmondást hordoz, hiszen ennek hatályba lépése időpontjára az ország nagy részén még nem fejeződtek be a kárpótlási árverések, tehát nem is lehetett volna bejegyzésre alkalmas okiratokat készíteni a kárpótlási árverésből visszamaradt földterületekre, sőt, ezen okiratok elkészítése a földkiadó bizottságok feladata volt, amelyek létrehozásáról a jogalkotó csak 1993. év elején rendelkezett, s amelyek 1993. szeptember 2-ig szinte meg sem kezdték a tevékenységüket.

És itt térnék rá a konkrét ügy tanulságaihoz, amely kérdéseim feltevésére késztet.

Minden bíróság kinyilvánította, hogy a „Vajda János” MgTsz „f.a.” kárpótlásból visszamaradt termőföldjére azt a Cstv. szerinti előírást kell alkalmazni, mely szerint „Vajda János” MgTsz „f.a.” esetében nem tartozik a felszámolói vagyon körébe az a termőföld és erdő vagyonrész, amelyről külön jogszabály másként rendelkezik, ennek ellenére a Fővárosi Ítéltábla instrukciói alapján a Fejér megyei Bíróság azért tartotta felszámolói vagyonba tartozónak a kérdéses termőföldeket, mert azokról nem készültek a tagok tulajdonba adásáról rendelkező, ingatlan-nyilvántartásbeli bejegyzésre alkalmas okiratok, tehát gyakorlatilag azt az 1993. szeptember 2-től hatályos jogszabályi előírást alkalmazzák, amelyről egyébként hangsúlyozottan maguk is megállapítják, hogy a „Vajda János” MgTsz „f.a.” elleni felszámolási eljárásra nem vonatkozik.

Az ügyben egyébként a felszámoló azokat a földhivatali határozatokat is megtámadta, amelyek a földkiadás során meghozott földkiadó bizottsági határozatok alapján a tagi tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéséről rendelkeztek, s ezen közigazgatási eljárásokban a Fejér megyei Bíróság minden ítéletében, a felszámoló keresetét elutasítva, azt állapította meg, hogy a termőföld vagyona a „Vajda János” MgTSz felszámolási eljárására vonatkozó jogszabályi előírás értelmében nem tartozik a felszámolói vagyona.

Az ügyet tovább bonyolítja, hogy a felszámoló –még a kifogásolási eljárás ideje alatt ismételtén - néhány ingatlanokat értékesített és szándékszik értékesíteni. Ilyen szerződéseket az egyik hitelező megtámadott, és az ügyben I. fokon a Bicskei Városi Bíróság elutasítólag, a Fejér megyei Bíróság támogatólag döntött. Az utóbbi ítéletét a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.VI.22.325/2001/9.sz. ítéletével hatályon kívül helyezte.

Tisztelt Miniszter Úr !

Én elismerem, hogy mindezt nehéz követni. Ámde milyen nehéz annak a 133 hitelezőnek, aki egyszerű emberként tulajdonába szeretne lépni. Milyen vélemény alakul ki - nem az igazságszolgáltatásról, hanem pusztán - a jogszolgáltatásról, ha az 1996. évi XXXII. törvény rendelkezését irrelevánsnak lehet minősíteni. A törvényt ugyanis 1996. május 11-től kezdve minden folyamatban lévő felszámolási eljárásra alkalmazni kell, amely azt is jelenti, hogy azt a nyitómérleget, amelyben felszámolói vagyonként tüntették fel azt a termőföldet, amelyre a felszámolási eljárás kezdő időpontjáig nem készítették el a tagok tulajdonába adásáról a tulajdonjog bejegyzésére alkalmas okiratot, módosítani kell és abból az adott területet ki kell venni. A törvény indoklása ezt még világosabbá teszi, amikor így fogalmaz: „Nem tartozik a felszámolás alatt álló szövetkezet vagyonaiba az a termőföld, amely nem került egyik földalapba se, illetőleg visszamaradt a kárpótlásból, függetlenül attól, hogy a szövetkezet közgyűlése annak tagok, vagy alkalmazottak tulajdonba adásáról döntött-e, vagy sem.”

Ezt a jogalkotói akaratot minősítette a Fővárosi Ítéltábla irrelevánsnak, s ezzel egyúttal a Legfelsőbb Bíróság azon döntéseit (Fpk.VI.31.397/1997/2.sz. végzés, Gf.VI.33.725/1998/6. és Gf.VI.30.132/1999/4.sz. ítéletek) is figyelmen kívül hagyta, amelyek egyértelműen az előbbieken hivatkozott jogszabályi előírásoknak és jogalkotó akaratnak megfelelően rendelkeztek.

Az eljárás során mind a Fővárosi Ítéltáblához intézett fellebbezésben, mind a felülvizsgálati kérelemben a perben álló gazdák kérték a jogegységi eljárás kezdeményezését, de a Fővárosi Ítéltábla a végzése indoklásban erre nem is tért ki.

Közben újabb és újabb áron aluli eladásokat fogatosít a felszámoló, mert a Legfelsőbb Bíróság nem értesítette a felülvizsgálat tényéről a Bicskei Körzeti Földhivatalt, holott a földek értékesítésének ténye 2005. december 14-én bejelentésre került a Legfelsőbb Bíróságnak – a soronkívüli eljárás kérésével együtt.

Mindezekből megállapítható, hogy ezen ügy kapcsán óriási a jogbizonytalanság, a váli gazdák nem juthatnak hozzá ahhoz a földhöz, amelyekkel azonos státuszú földeket megkaphattak az ercsi, a császári és a bársonyosi gazdák.

Az előadottak alapján kérdéseim a következők:

1. Az eljáró bíróságok felróhatják-e az ügyben hiányosságként a szövetkezeti tagok tulajdonába adásáról rendelkező, a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésére alkalmas okirat hiányát akkor, amikor ezen jogintézmény szükségességéről a felszámolói vagyonnal összefüggésben a Cstv. 1993. szeptember 2-től hatályos 4.§./3/ c. pontja

rendelkezik, s amelyről minden bíróság megállapítja, hogy a probléma tárgyát képező felszámolási eljárásra nem vonatkozik, mert arra az előbbiek szerinti módosítás előtti 4.§./3/b. pontja előírásait kell alkalmazni?

2. Hogyan korrigálható az a jelenség, hogy az eljáró bíróságok teljes egészében figyelmen kívül hagyják az 1996. évi XXXII. tv. vonatkozó előírásait, és az annak indokolásában egyértelműen kifejezett jogalkotói akaratot irrelevánsnak minősíthetik (ahogy tette ez a Fővárosi Ítéltábla)?

3. A 1997. évi LXVI.tv.28.§./2/-e és a 29.§./1/b. pontja rendelkezéseire figyelemmel miként fordulhat elő az, hogy nem indult az ügyben jogegységi eljárás, holott erre a hitelezőnek minősített gazdák a beadványaikban többször indítványt tettek, mivel erre az ítélkező szervek döntései alapos okot adtak? S ha már előfordult, hogyan lehet elérni, hogy meginduljon?

4. Elfogadhatónak tartja Ön azt, hogy egy ilyen ügyben 9 év óta nincs végérvényes döntés?

5. Indokolható és elfogadható-e, hogy a Legfelsőbb Bíróság nem hozott döntést a felülvizsgálni kért határozat végrehajtásának felfüggesztése, illetőleg az illetékes földhivatali eljárás tényéről való értesítése iránt előterjesztett indítványról?

6. Mivel magyarázható az, hogy más jogok illetik a az ercsi, bársonyosi, a császári szövetkezeti tagokat, mint a hasonló státuszú váliakat? Hogy a jogegységre való igény megsértésével és a jogalkotói akarat ellenére épp a váli gazdák maradjanak föld nélkül, mert a jogalkalmazók ilyen kirívó döntést hoztak?

Várom szíves válaszait.

Budapest, 2005. december 19.



Dr. Kelemen András

Fidesz